

LA SENYERA FEDERAL

PORTA-VÈU DE LA JOVENTUT REPUBLICANA FEDERAL

Any III

REDACCIO Y ADMINISTRACIÓ
August, 14, baixos
No responèm dels articles firmats.

Tarragona 25 de Juny de 1909

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Catalunya y Nacions ibèriques,
trimestre. . . . . 1'50 ptas.
Extranger.. . . . 2'00 »

Nom. 90

Secció oficial

JOVENTUT FEDERAL

Se convoca a tots els socis a la junta general ordinària de primera y única convocatoria que se celebrarà el diumenge vinent 27 del que som a les 3 de la tarda.

Tarragona 23 de Juny de 1909.

Per A. de la J. D., El secretari, J. Jové.

Notes setmanals

Les fogueres

Les primitives fogueres que en nostre planeta varen *vure la llum* indubtablement foren nascudes de la casualitat que feu que'l frec continuat d'un vegetal contra un altre produís la guspira y d'ella l'ardenta flama.

Mes tart, coneguda ja per l'home la manera de produir-la, l'utilisà aquest no sols pera condimentar els seus aliments sino també pera foragitar les feres que constituïen un greu perill pera la seva vida y desde aquell moment pogué considerarse segur contra 'ls atres dels animals selvatjins.

La fantasia del home, que a mida que progressava moral y materialment, anava poblant sa imaginació d'extranyes visions y sers sobrenaturals personificáels distints elements en l'imatge d'un Deu que creá pera son goig o son càstic y atribuí a Vulcà el domini del foc y el poder de llensar els llamps.

Seria inacabable explicar aquí la multitud de cassos en que l'home atribuí an aquesta divinitat del foc la causa de llurs contratemps.

Passaren dies y vingueren segles, y lo que un temps serví pera guarirlo casi exclusivament contre les feres ho aprofitá com arma de combat primer, com a senyal de perill després; y finalment com a materia productora d'una forsa motriu que avui encara está forsa generalisada y que tardarém moltíssim a veurela desaparèixer.

Avui un nou simbolisme ha vingut a ajuntarse als anteriors y una forsa de purificació que no pot tenir altre element que el foc, vé a donar a les fogueres un aspecte de bella recordansa.

Les fogueres que s'alsen espurnejantes y fumoses la revetlla de Sant Joan, entre la fortor reinosa dels

pins y les alzines, porten un perfúm de germanor magnificant y un inici de vida nova pera la nostra terra. Avui les fogueres venen a ajuntar sa flama a la flama encesa en l'ànima catalana y al seu entorn y al escalf seu sentim revifar l'esperit d'aquella rassa intrépida y coratjosa que portá llurs estandarts triomfadors per tots els mars y terres conegudes fent que el nom de Catalunya fos estimat y respectat per tots indrets.

Saludemles, doncs, aquestes fogueres y fem que'l seu caliu sia etern, tan etern com deu esser para els fills el record de la mare y l'amor a sa terra.

Del Mestre

La verdadera patria

La Alsacia y la Lorena fueron un día germánicas. En tiempo de Luis XIV pasaron a ser francesas. El año 1871 volvieron a formar parte de Alemania. ¿Cuál es la patria de los alsacianos y los lorenenses? Si mañana volviese a estallar la guerra entre Alemania y Francia, ¿por cuál de las dos habrían de batirse? La Lorena no es toda alemana; ¿habrían de batirse unos lorenenses por el Imperio, otros por la República?

La patria-nación cambia; pero la patria-región permanece. Ningún alsaciano duda de que su patria es Alsacia, ni ningun lorenés de que su patria es Lorena. La Lorena ha podido ser dividida entre dos naciones: para los lorenenses es una é indivisible. ¿Qué significa esto? Que para los hombres todos la región es la verdadera patria.

Portugal fué siglos española, siglos independiente. Bajo Felipe II volvió a ser parte de España, y bajo Felipe IV recobró su independencia. Hoy la mantiene. ¿Cambió para los portugueses la verdadera patria? No; sino la patria convencional que les dió Felipe II. Para los portugueses Portugal fué su patria lo mismo desde mediados del siglo XI al año 1583 al 1640.

No hay patria donde no hay unidad y unidad no la hay sino en las regiones. ¿Tiene nuestra nación unidad, de lengua? Hay en ella hasta seis dialectos, derivaciones del idioma latino, y allá en el Norte una lengua madre, distinta, ¡no sólo de las demás del Reino, sino también de todas las del mundo. Háse hallado algunas relaciones entre el vasco y las lenguas algonquinas de la América

Septentrional, pero sólo gramaticales, no fonéticas ni léxicas.

¿Tiene España tampoco unidad de leyes; Diversas son las de Castilla, las de Vizcaya, las de Navarra, las de Aragón, las de Cataluña y las de las islas Baleares; instituciones diversas hay también en Galicia.

Ni tiene España unidad histórica. Como que no fué una sino bajo el yugo de otros pueblos; y cuando trabajó por su independencia contra los árabes, se dividió en multitud de reinos, que durante siglos tuvieron vida propia, y aún se derremaron por otras tierras.

No hablemos de costumbres ni de razas. Aquí hay suevos, celtas, vascos, godos, árabes.

Esa unidad que no encontramos en la Nación, la hallamos en las regiones. Cataluña, por ejemplo, habla una misma lengua, se rige por unas mismas leyes, tiene su historia, sus costumbres y una fisonomía que la distingue del resto de España. Así de Vasconia, así de Navarra, así de Galicia, así de las islas Baleares.

¿Obsta esto para que las regiones todas formen nación? Heterogéneas son todas las naciones de Europa: agregados son todas de pueblos un día independientes; agregados ya por matrimonios de príncipes, ya por la fuerza de las armas. Dados estos antecedentes, ¿qué aconseja toda racional política? Que la nación viva por un poder central que en nada menoscabe la libertad ni la personalidad de esas regiones; que el poder central se limite a regir los intereses interregionales y los internacionales y renuncie para siempre a inmiscuirse en la vida interior de las regiones y los municipios; que se reorganice el Estado sobre la base en que descansan todas las naciones federales.

Si esto hubiesen hecho en el siglo XV los Reyes Católicos, ó en el siglo XVI Carlos I y Felipe II, ¡cuán otras habrían sido la marcha y la suerte de España! No habríamos ido como ahora, de tumbo en tumbo, al descrédito y a la ruina. No habríamos corrido en busca de fugaces y mentidas glorias, ni habríamos hecho de la nación una nación de aventureros; en el desarrollo de la agricultura y de la industria habríamos buscado y encontrado la prosperidad y la grandeza.

Se impone que corriamos los antiguos yerros é imprimamos a la nación otro rumbo.

F. PI Y MARGALL.

Messidor

Sant Joan... Els solstici estival... Els segadors... Una recordansa històrica elevada ja a la categoria de mite catalaneso ajunta a l'idea de la sega un simbolisme corrent de fals segadora de vides humanes, a la manera de la Mort. Dirieu que'l cap sanguinós de Joan, qui degotà sobre'l festí d'Herodes, degotà encara sobre la nostra historia nacional com a ungint de no sé quin vi transsubstanciat les espigues de juny, materia eterna de transsubstanciacions...

Peró jo ara voldria colorir sols la Sportula meva ab un reflecte de l'or de les messes lluint sota'l sol triomfal; voldria dissenyar sobre l'inici de Messidor una miniatura ab aquell or y l'or d'uns cabells de segadora transfigurada com en el fals naturalisme de la gran pintura francesa. Or de cabells y garbes, blau de cel mitg-dial, vermell de sang verge sota la pell d'una galta femenina, roig de terra colrada y feconda, tota una gamma de vibracions pera goig deis ulls y espargiment de l'ànima!

Y voldria que la sega qui ha donat nom al present més revolucionari esdevingués cullita d'espigues ideals; d'espigues brotades, com una eucaristia, de les idees que sembrarem nosaltres en l'anyada precedent; espigues qui s'eleven ara cap el cel ab un bell y victoriós redressarse, y se senten ja destinades a esdevenir pa de vida eterna y cos de divines creacions de la nostra activitat.

Espigues catalanes, espirituals espigues, nosaltres us aixecarem, com una garba d'oferiment, en l'Alsar de la nostra misa, en Elevació del nostre sacrifici d'avui; y després us donarem, mixtes encara de flor y de fruit, a la comunió de Catalunya ab tota la terra. Y els ulls de foc no dirán ja únicament als nostres ulls: *Catalunya*; sino que duran el nom de Catalunya, ab una resplandor de pira, al concili de totes les nacions y de totes les ciutats.

FOSFOR.

Notas pedagógicas

La lengua castellana

El hecho de haber sonado últimamente el nombre de la lengua castellana para adoptarla como lengua universal ó internacional me han sugerido la idea de escribir este pequeño artículo exponiendo las modificaciones que, a mi juicio, podrían intro-

ducirse en ella para hacerla mas ase-
quible á todos.

Sabido es que las dificultades or-
tográficas de nuestro lenguaje nacen
de que este tiene algunas letras uni-
sonas ya en sílaba directa, ya en in-
versa, que dificultan grandemente
su conocimiento y aplicación, y par-
tiendo del principio innegable de que,
en todas las cosas, lo más sencillo
es lo más fácil, de aquí que me pro-
ponga simplificar el alfabeto espa-
ñol en la siguiente forma:

Las vocales continuan siendo las
mismas *a e i o u*.

Las consonantes serán *b ch d j g j
k l ll m n ñ o p
r rr s t u x* y

Quedan por lo tanto suprimidas ó
anuladas la *ch q y v*.

Vamos ahora á explicar los moti-
vos que me han inducido á hacer di-
cha supresión, y para ello seguiremos
el mismo orden correlativo que lle-
van las letras en nuestro alfabeto.

La *b* se confunde con la *v* en síla-
ba directa, por tanto, suprimiendo una
de las dos desaparece la confusión
pues nadie negará que expresa lo
mismo *vuestro* que *buetro*, *valor* que
balor, *bomba* que *vomva* y así sucesi-
vamente.

Que *bello* es sinónimo de hermoso y
vello es el pelo que cubre la epider-
mis de ciertos individuos.

Es verdad. Pero quién confundirá
el valor real de estas dos frases: ¡Qué
bello es! ¡Qué *bello* tiene!

Y lo mismo podemos decir de *basto*
y *vasto* y de otros similares, pues
hasta la fecha no sabemos de perso-
na alguna medianamente instruida
que haya confundido un *cabo* del ejér-
cito con un *cabo* geográfico apesar
de que ambos se escriben con *b*.

Y pasemos á otra.

La *c* tiene dos sonidos: uno fuerte
como en *ca co cu* y otro suave como
en *ce ci*, así es que en el primer soni-
do se confunde con la *q* y la *k* y en el
segundo con la *z*.

Como en realidad estas cuatro le-
tras (*c q k z*) no sirven más que en
los sonidos *ka ke ki ko ku* y *za ze zi zo*
zu suprimiendo la *c* y la *q* que requie-
re el auxilio de la *u* muda, hacemos
desaparecer una de las confusiones
de más difícil explicación, no solo
para los extranjeros sino también
para los alumnos españoles de las
escuelas primarias, pues los señores
maestros podrían atestiguar mi aser-
to, recordando los esfuerzos que les
ha costado evitar que los niños digan
za por ca qui por *ci ó que* por *que*.

La *g* que se confunde con la *j* que-
da reservada únicamente para los
sonidos *ga que gui go gu* suprimiendo
la *u* en los sonidos *que gui* y escribiendo
agerrido Ageda etc.

La *j* se empleará en todos los soni-
dos de *ja je ji jo ju* como *Jeografía*
diligencia rejión.

La *h* desaparece porque, siendo
muda, las palabras dicen lo mismo
con ella que sin ella como en *ambr*
ombre ilo ermano y *umo*.

En la *r* y *rr* se seguirán las mismas
reglas que hasta la fecha, y la *y* se
usará únicamente como conjunción
y g: El embajador de la República
de Paraguai fué rezibido por los reies
y el Presidente del Konsejo.

En resúmen; el nuevo alfabeto se-
ría el siguiente:

a b ch d e f g i j
a, be, ceache, de, e, efe, gue, i, jota,
k l ll m n ñ o p
ca, ele, elle, eme, ene, eñe, o, pe,
r rr s t u x y
ere, erre, ese, te, u, equis. y griega,
z

Por hoy basta.

PEDRO DE KASTILLA.

Celebrém la festa

Quinze anys han passat, desde que
l'insigne Mestre dictá el Programa
que'l parti federal espanyol pren-
gué per base de sos principis.

Dintre d'ell juntà totes les aspira-
cions dels republicans y plens de fé
emprengueren altre volta, (després
de la restauració,) la lluita per l'ideal
de pau y altruisme.

Quinze anys han passat, y en
aquets anys ha desaparegut el gran
cervell que'l dictá, l'home que l'es-
cudava, la reverentíssima figura que
ens servia de nort ab indiscutible
rahó, la veu que resonava solemnio-
sa y convincent en la consciencia de
tots els homes que l'acceptaren. Y
com si aquell cervell, aquell home,
aquella figura, aquella veu, formesia
part integran dels ideals que promul-
gá, al faltar Ell, els cors flaquejaren
com si l'idolatria s'hagués arrelat en
el poble escullit pera cercar l'idea.

No fa molts anys que escrivia el
ilustre sabi Benot, ab motiu de la
Festa dels Federals y referintse al
Programa. «¿Quién, de pronto, en es-
ta general atonía, organiza por cen-
tenares los Centros, Círculos y Asocia-
ciones del partido Federal? ¿Qué
fuerzas llenas de vida unen en un so-
lo propósito las voluntades en Valen-
cia, Alicante y Castellón para crear,
como de repente la Región Valenciana?
¿Quién renueva el Consejo Fede-
ral de Cataluña? ¿Qué es lo que
uniforma la propaganda de los pe-
riódicos federales, que no parecen sino
escritos en una misma redacción, de-
chado de sensatez y de ciencia polí-
tico-social?»

Y no obstant, als pocs anys que la
preclara ploma d'en Benot ho escri-
gué, en el seu transcurs, ha minvat
l'intensitat de la noble flama que fe-
ya glatir el cor de tots els federals
al unisó.

La vitalitat, que deixá impresa, el
Mestre, en les lletres del Programa y
que espontaniament se comunica an
el ésser de tots els federals, donant-
los hi nova forsa, s'ha anat extenuant.

¿Será que les seves arteries, no ten-
nen prou potencia per fer circular sa
ardenta sang: o pot ser, que sa ten-
dra joventut no té prou forses pera
soportar tan gran ideal y portarlo
victorios per entre mitj de la lluita
gegant que ha de sostindre?

Jo crec aixó últim.

Jo crec que sofreix una lleugera
crisi de creixensa: perque no puc
compendre qu'uns ideals que no s'han
implantat, que lluiten ab un régimen
pobre y atrassadíssim, sigui vell,

portan en son sí el comens de la re-
generació dels pobles y de les colec-
tivitats.

Per xó, al arribar el día de la pro-
mulgació del Programa, hem de ce-
lebrar tots els federals la gran festa,
ab una comunió de pensaments que
sintetisi les nostres aspiracions.

Nostres veus han de resoná per
tots els ambits d'Espanya fent que'l
Programa no sigui sols el símbol del
ideal federal, sino la llum forta y po-
tenta que guii els nostres cervells
pels camins del progrés humá y ns
ompli de fé'l cor y de voluntat l'es-
perit, pera seguir constant sense
dubtes el llarg romiatje, fins a con-
querir tan justiciós principis, y si ho
fem així, si seguim y propaguem ab
fermesa, lo que'n pod iam dir, el
Testament del Mest e nostre, l'ilustre
republic En Francesc Pí y Margall,
farém intensa y gran, com lallum del
sol, l'escalfo benefactora dels princi-
pis democráticos federals; y com la
escalfo del sol, es necessitat de vida,
tots ens acoblarém baix d'ell pera se-
guir l'obra inicial de nostra regene-
ració, celebrant, to s junts, la gran
Festa del Programa.

J. JOVÉ.

Messidor

¡Es Juny! ¡es Juny!

Ja canta la guatlla;
la fals a'n el puny,
la dalla a l'espall'a.

¡Es Juny!

¡Es Juny! ¡es Juny!

El blat no té espera;
ya arriba de lluny
la colla feinera.

¡Es Juny!

¡Es Juny! ¡es Juny!

Llampegan les dallas;
la plana retruny
de cants y riallas.

¡Es Juny!

¡Es Juny! ¡es Juny!

L'aucell ni pidola;
intrépit s'esmuny
y el camp espigola.

¡Es Juny!

APELES MESTRES.

Horrorós incendi

Ahír, a dos quarts de cinch de la
tarda, una atronadora detonació, se-
guida de moltes altres, sembrá l'alar-
ma entre ls veins del Camí de Riu
doms, los quals tot seguit se donaren
compte de que s'havia declarat un
incendi en lo taller de pirotécnia que
don Joseph Murgades (a) Escala, te-
nia establert en la casa número 38
de dit carrer. Tot seguit les finestres
del edifici comensaren a vomitar fum
y flames y en pechs moments l'incen-
di prengué extraordinari increment.

Los primers en acudir al lloch del
succés, foren los veins de la casa nú-
mero 40, lo capellá mossén Antón
Badia, los empleats del Matadero

Publich, lo conserge del F. R. N. que
casualment se trobava en aquell in-
dret. lo nostre bon amich y company
D. Emili Aulés y altres vehins Tot
seguit se disposaven a prestar los seus
auxilis, empró devant la magnitud de
la catástrofe, donchs la casa flameja-
va per tots costats, amenassant pro-
pagarse a les cases veines, tots los
bons intents resultaren infructuosos.
En aquells moments de panich va sor-
tir a la finestra lo desgraciat Murga-
des demanant socors. Los de baix
l'instaren a que's llansés al carrer,
empró quan semblava disposat a fer-
ho, recordá sens dupte que quedaven
entre las flames persones de la seva
familia y s'en entorná cap a dins,
hont trobá una mort horrorosa. Lo
senyor Aulés ab una escala y proveit
d'una aixada, obri la finestra del
primer pis de la casa número 40, pe-
ra veure si desde allí podien prestar
algun auxilí.

Entre tan anaren acudint forses de
la guarda municipal, les bombes d'in-
cendis y ambulancias de la Creu Ro-
ja, forces de la guarda civil, indivi-
duos de la policia, senyors Judges de
primera instancia y municipal y de-
més autoritats locals, material d'au-
xili del Dispensari municipal, Arcal-
de, regidors, material d'incendis de
la «Fabrill Algodonera» y «Manufac-
turerera de Algodon».

Les bombes de «La Fabrill» y «Ma-
nufacturerera» se situaren al devan
del edifici y les de «La Creu Roja» al
darrera comensaren a llensar aigua
sobre les flames que, com se temia,
havien pres a les cases del costat.

Entre tant, per una finestra de la
part del darrera, se llensaren lo gen-
dre del senyor Murgades, don Joseph
Pedrola, y un aprenent. No es per
esser descrit l'esveramen dels esmen-
tats individus; especialment lo se-
nyor Pedrola fou pres d'un fort acci-
dent, se'l conduhi al edifici del Mata-
tadero, hont fou auxiliat ab tota soli-
citud pel senyor Gabinau. Després
fou portat en un cotxe del Hotel de
Londres al seu domicili essent assis-
tit per los metges senyors Aluja y
Méndez de Vigo. No s'fri més que
llengeríssimes contusions, pero'ls
efectes de la impresió rebuda inspi-
ren en ell serios cuidados.

Ab tot aixó les bombes trevalen
d'una manera desesperada, y en tant
s'anava dominant l'incendi se desplo-
maren parets y trempols, y brigades
de operaris anaven enderrocant los
trossos q'oferien perill.

A les set de la tarda quedava apa-
gat lo foch essent extrets d'entre les
runes transportats al diposit del Hos-
pital Civil per ls ambulancias de la
«Creu Roja». Los cadavres horror-
sament carbonitzats d'En Murgades,
Rodó, de 70 anys; duenyo del taller,
Teresa Llevat Esbart de 52 anys, es-
posa del anterior, y llur filla Felici-
ssima Murgades Llevat, de 26 anys,
aquesta darrera habitant a la casa
carre de Castelar núm. 3 y'ls dos
primers a la casa incendiada. Aques-
ta queda quedá completament derrui-
da; los danys s'frts per les dues ca-
ses vehines son de consideració. L'
edifici encunat era propi de don An-
ton Aulés a Prats.

Es forsós consignar que'ls indivi-

duus de la Creu Roja, malgrat no disfrutar d'una organització molt completa, realisaren veritables prodigis en la seva lloable tasca y alguns d'ells portaren a cap actas que bé poden calificar-se d'heroïchs.

No quedaren endarrera en son comés aixís los particulars com les autoritats que acudiren al lloch del succés, Entre'ls que més treballaren hi vegerem alguns soldats.

La gentada qu's congregá al camí de Riudoms fou extraordinaria y fins ben entrada la nit permaneixeren compactes grupos de curiosos que s'anaven renovant davant de aquell munt de runes qu'encomenaven al ánima profunda tristes.

(Del *Foment* de Reus del día 22 del actual.)

Plecs y esquinçades

En Fernandet pera demostrarnos que ell y el nas tenen punta va engatussar an en Perulles—ja costa forsa, aixó—y varen presentar una proposició pera que's creés una plassa de *Inspector de arbitrios* y que fos anomenat pera dit càrrec *l'illustre punto* en Josep Cortada Lliri.

Buscant la llògica d'aquesta proposició hem vingut a trobar com a conseqüència que els lliris tenen *trompa* casi tots y que en Fernandet també es un *trompa* y per aixó volien protegir-se, pero estém convensuts de que, a hores d'ara, al veure el rebombori que han mogut, l'un y l'altre ja se l'haurán *cortada* tots dos.

Els darrers detritus del caciquisme local han volgut despedir-se de la vida política ab un cop d'efecte, pero portats pel seu temperament biliós han oblidat de ferho en la deguda forma y la bomba els ha petat als dits.

Que tontos, deu meu, que tontos! Si quant venen arros, bacallá, pantalons de paten o panys y clauó, també saben tant poc lo que duen entre mans val mes que pleguin el negoci y's dediquin a la compra d'auvals.

Cortada inspector? Home, home! Y a Cortada qui's cuidarà d'inspeccionarlo.

Als que vagin de berbena, la nit de Sant Joan, pel camí de la Cuixa els preguém que si venen els coets de la vinya del Sr. Martínez procurin veure'ls hi la punta o al menys que's ficin d'on surt el fum.

Els canyellistes diu que'están tan enfadats per alló de la sessió passada.

Es molt natural: sent de casa els autors del *embuchado* qui no'ls feia pensar ab el pobre Manolo que tants sacrificis a fet per la causa?

Aixó verdaderament es un acte de desconsideració capás de encendre la sang d'un banc de fusta.

Egoistes!!!

El Sr. Martínez l'any 1892 volia portar als tribunals al seu cunyat.

La senyora del Sr. Martínez no ha tingut mai intenció de portarhi al seu senyor.

En Pepito lo primer que va fer al pendrer posició del seu càrrec fou suspendre l'acord dels quatre senyors de la sessió pasada.

Es potser l'únic acte ben fet per aixó no volem aplaudirlo.

No val la pena d'escalfarnos les mans.

El dimars diu que'l senyor Lacierva encare no havia nomenat cap arcaide de Catalunya.

Fem vots perque continú així fins qu'ns cansem d'esperar.

No trigarém poc, no!

Un amic nostre ens deia l'altre dia: Que dormiu? Com es que no haveu dit res de l'últim ball de la «Cobla»?

—Dispensa, noi, tens tota la raó, pero has de saber que's va quedar compost a l'imprenta y en prova d'aixó el divendres ho veurás.

Y perque no sigui dit... ni un gla allá vá.

Ball de sardanes al Ateneu.

Després de la mitja part.

—On son les tenores? Y els clarinets?

—Han volat, noi.

—No feu bromes que taquen!

—Que no ho veue?

—Si doncs quan ne tingui un altre la faré aixelá.

L'ensendemá:

—Que os van donar per sopa?

—Arros ab tenores.

—Y per postres?

—Clarinetes.

—Bufa!

Hem sentit a dir que les tenores y clarinetes que van desapareixer del Ateneu van anar a veure les foguerades de Sant Joan y varen caure al foc.

Deu les hagi perdonat.

Tan de be els hi ha fet Deu.

No podrà dir ningú que no les tractém ben piadosament.

La daixonsas te un altre dallonsas. Alegreuvos, amics, alegreuvos.

En Martínez, el nostre célebre y incomparable *majoral* dels balls populars, está que la camisa —aquella camisa d'home felis,— no li *arriba* a la pell.

Y, esperit d'imitació com es, está *si cade o non cade* respecte a la seva criada, que també, com el seu gran amic don Miquel, la vol despatxar, perque la pobra noia, ab l'oportunitat deguda, l'altre dia en lloc de servirli l'acostumat *Cachambú* li va presentar una tassa de tila.

Sr. Martínez, pénésshi una mica avans de donar aquest pas. No veu que la noietta no va fer mes que posar el dit a la llaga?...

Als nostres municipals els hi haurém de comprar unes ordenances y uns *gemelos*, perque sápiguen la seva obligació y perque abarquín tot lo que passa en els seus barris corresponents, desde l'últim terrat per alt que sigui, al cantó ont, tot matant un cigarret, están *vichilar* que *vichilarás*, desde que surt el sol fins que han consumit tota la paquetilla.

No n'está enterat el municipal del carrer del Comte de Rius, de lo que passa ab unes noies, per cert granades moltes d'elles, y els tranzeunts? Nosaltres li recomaném que's posi a *vichilar* davant de certa casa y veura com, cautelosament, desde un balcó cau un fil ab una pesa de cinc o de déu céntims, al pas d'un ciutadà. La moneda torna a pujar y una mofa sortida de les boques d'aquelles *ninfes* retruny per l'aire.

Allavors el *cipal*, ab la llibreta de notes a la ma, podrà anotar-se tot un rosari de paraules que's creuen entre burlat y burladores, y les podrà oferir a la Lliga del bon Mot.

Veusquí lo que, en sintessi, ens han manifestat alguns veïns d'aquell carrer, que s'avergonyeixen de presenciar aquelles escenes.

Nosaltres no fém mes que *cumplir con nuestros sagrados deberes de información*.

Potser convindria que'ns tornéssim imitadors del gran Diógen, per un cas qu'está passant ab un individu de la ronda de consums.

No'ls hi sembla als nostres llegidors, que si llanternen en má anéssim en busca, no d'un home, com el filosof esmentat, sino d'aquell individu de la ronda que'ls hi déiem, feriem un gran bé pera Tarragona?

Perque es el cas, que desde uns dies se troba a fóra, enfeinat ab el transport de tomàtecs, aquell individu per mes senyes emparentat aben Pepet dels Calamans.

Es allí ont té la feina?

Es per aixó que té un sou de la població?

Endavina endavineta, potser sí qu'es per aixó.

Solts y noves

Contra lo que diguerem en nostre darrer nombre, enguany els nacionalistes tarragonins no celebraren la foguera patriótica, que desde fa uns anys que a les nou de la nit de la revetlla de Sant Joan, s'encén en diferents llocs de Catalunya.

Les censures pera'ls agents de l'autoritat eren generals la nit de les fogueres, per consentir que en els carrers de la població s'hi tiressin tota classe de coets y focs d'artifici, exposant als transeunts a algun perill.

Som casi al demunt de la revetlla de Sant Pere, en quina nit també s'acostuma a fer fogueres, y esperém que s'ordeni la prohibició absoluta dels focs artificials a l'interior de la ciutat.

Tots agrairíem aquesta mesura preventiva.

El passat dimars aparegueren endomassats els balcons del Centre Federal ab motiu d'esser la fetxa g'oriosa del 22 de juny, XV aniversari de la promulgació del Programa federal, Credo del nostre partit.

Ens prega la junta directiva de la nostra Joventut Federal, advertim als socis de la mateixa no deixin d'assistir a la reunió general ordinaria de primera y única convocatoria que tindrà efecte el prop vinent diumenge dia 27 a les tres de la tarda, puig que s'han de tractar assumptes de relativa importancia a mes han de renovar-se varis càrrecs de la Junta directiva.

Ab tota felicitat, ha donat a llum una hermosa nena, l'esposa de nostre bon amic el conegut industrial En Josep Maria Rodriguez.

Nostra enhorabona.

Sr. Alcalde: Desde les últimes plujes, que hi ha al peu de les escales de la Pedrera una grossa cantitat de pedra que impossibilita en gran manera el pas.

No podria ordenar a la brigada municipal que llimpiés aquell tros, qu'es de molt de tranzit?

El diputat a Corts senyor Zulueta marxá a Madrid, dies endarrera, pera conferenciar ab el ministre d'Hisenda, senyor Besada, sobre la crisi de la viticultura catalana.

Entre els medis indicats pel senyor Zulueta pera aliviar la situació dels nostres viticultors, figuren els dos següents:

Primera. Desnaturalisació forsa de l'alcohol industrial, y productes de l'al-

cool industrial, en sa major part, la melassa que la Societat general Sucreira ve a vendre a l'Unió alcolera, y si bé es cert que una concessió d'aquesta índole no deixa de revestir cert caràcter d'injusticia tractanse d'una producció del país no hi ha que oblidar que la Sucreira viu en una situació de monopoli originaria del preu en que pot vendre'ls residus d'una primera materia canviant en virtut d'aquest privilegi la naturalesa d'altres productes d'alcohol, el vinic sobre tot.

Segona. La lliure destilació.

Quan se discutí la llei d'alcools fou aquest el punt de vista en que's colocá el senyor Zulueta y ab aixó'ls viticultors poden cremar els restes d'una cullita y esperar millors dies.»

Esperém els fets del ministre.

Novament ha raparegut en el camp de la premsa el setmanari reusenc *Lo Rossinyol*.

Hem rebut sa visita y restablím el cambi ab verdader gust, desitjantli forsa anys de vida pera rellar els seus cants per la patria.

També ens ha visitat *El Obrero Moderno*, revista quinzenal d'Igualada, ab la que deixém establert el cambi.

En altre part del present nombre publicuem dos hermosos treballs literaris deguts a la inspirada ploma den Gabriel Alomar y Apetes Mestres respectivament.

El prop vinent diumenge tindrà lloc en el Centre Federal una gran vetllada política en commemoració del XV aniversari de la promulgació del Programa del partit, organizada per les tres agrupacions que integren el mateix a Tarragona.

Hi pendrán part diferents oradors de la localitat.

Donat el caràcter de la festa y l'entusiasme que regna entre'ls elements federals, es indubtable que la vetllada resultarà un éxit.

LA SENYERA FEDERAL recomana l'assistència a tots els correligionaris.

Nostre bon amic, l'acreditat industrial En Francesc Nel-lo ha rebut una soberba colecció de postals, reproduccions artístiques del Saló de París de 1908, molt dignes de figurar en els albums dels bons coleccionistes.

Un amic y company nostre que n'ha adquirit varies ens las ha mostrades y verdaderament mereixen aquest petit elogi que avui les hi dediquém.

El dia 23 del actual degué veures davant del Suprém la causa fallada en aquesta Audiencia contra'l nostre estimat company En Pere Redón.

Esperém rebre una bona nova pera posarla en coneixement dels nostres llegidors.

S'está procedint a la colocació de cintes y bores a les aceres del carrer de Pons lcart.

Bona falta els feia.

Sembla que aviat se reuniran a Barcelona, en Asamblea magna, els nacionalistes republicans pera tractar de la constitució del partit republicà únic.

Ahir va reunir-se el grup «Tarragono Esperanta», assistinhi delegats de les principals societats y el president y el secretari de «La Kvintapinta Stelo», ultimant el programa ab que s'obsequiará als esperantistes que'ns visitarán el dia 11 del vinent Juliol.

GRAN HOTEL CONTINENTAL

— DE —

Martí y Redón

APODACA 30.—TELEFONO, 5.—TARRAGONA

Establiment de primer ordre completament nou y construït expròfés pera hotel. Situació inmillorable aprop de l'estació y del port. Habitacions estucades. Magnífiques terrasses ab vistes al mar y al camp. Llum elèctrica. Quarto de bany y ducha. Quarto fose per fotogràfs. Salons de lectura y pera visites. Autogarage. We'ersclosets. Cafè restaurant.

Higiene y confort modern. Servei de gran luxe pera banquets.

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y COMPANYIA SOCIETAT EN COMANDITA

SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilés, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Ayamonte y Isla Cristina), Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeu, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastiá, Bayona y Burdeos.

Servei ràpid eventual pera l'Nort d'Espanya, ab escala en els ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao.

S'admet càrrega y passatgers a preus reduïts. Sortirà d'aquest port el pròxim dijous dia 2 el magnífic vapor espanyol

Cabo S. Sebastian

de 2.500 tonelades, capitá En Agustí Gangóiti. Admetent càrrega y passatgers pera'ls esmentats ports.

Consignatari a Tarragona: En **MARIAN PERES.**

TALLER DE EBANISTERIA

— DE —

EDUARDO GRAU

Se componen toda clase de muebles

RAMBLA DE CASTELAR, 12.—TARRAGONA

GRAN FÁBRICA DE CALSÁT PERA PÁRVULS

— DE —

CAVALLÉ Y MARQUÉS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94

TARRAGONA

FÁBRICA DE BRAGUERS

Y DE

Aparells ortopédics (trençats)

Son molts els que venen braguers pero molt pocs els que'n saben construir. Costa molt colocar un braguer, pero mes encare saberlo construir, puig avans de colocar-lo be es indispensable saberlo construir perque sense la ciencia y practica de construcció mal se pot adquirir la de colocació.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que, desconeixent per complet llur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trençades.

El BRAGUER ARTICULADOR REGULADOR sistema Montserrat, es el mes practic y modern pera la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebels que siguin. Grans existencies de braguers petits de goma pera la radical curació de les hernies congénites o de l'infancia y tot lo que's refereix a Cirugia y Ortopedia.

CASA MONTSERRAT, UNIÓ, 34.—TARRAGONA

CLINICA Y CONSULTORI

pera las enfermet ts de la dona

Vins urinaries, 'irrujia operatori', parts electrocrap'a y aná'is micro-químic d'orina y productes patològics

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Ferras y Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta

De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera 'ls pobres franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

RAMBLA CASTELAR, 31, PRINCIPAL

BODEGA VINÍCOLA

DE

DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, Priorat, País y generosos a preus módics. Únic diposit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez Sanchez Romate, els quals s'expediran a preus sumament econòmics.

SE SEVEIX A DOMICILI

Telèfon n.º 67

3, S. Agustí, 3.—Tarragona